

Jeg har advaret imod at stille yderlig-gaaende Fordringer paa dette Omraade, og jeg vil ogsaa advare imod at kræve Compensation til Fordel for dem, der gennem mange Aar have lidt større eller mindre Uret, om man vil, have ydet større Skatter, end vi nu synes at ville kræve af dem. Vi kunne let udsætte os for, hvis vi gaa videre, at Resultatet saa kan blive, at der bliver skabt saadanne Vanskeligheder for Sagen paa dens videre Gang, at de kunne hindre dens Løsning. Det vil jeg nødig være med til at yde Bidrag til. Derimod vil jeg gerne opfordre den meget ærede Minister til ogsaa i Sommerens Løb, at søge nøje undersøgt det Andragende fra andre Beboere i Frederiksborg Amt, som foreligger for den meget ærede Minister, og som for flere af dets Enkeltheds Vedkommende blev nævnt af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen). Jeg tror, at de Forhold, som dette Andragende omhandler, i lige saa høj Grad trænge til Undersøgelse som det, der er behandlet af den Kommission, der har siddet; men jeg er tilbøjelig til at mene, at vil man fra Ministeriets Side gøre sig fornøden Umage, saa vil hele dette Forhold kunne undersøges tilstrækkeligt, uden at det behøver Kommissionsnedsættelse eller Skridt af en saadan Art; og det vil kunne vise sig, i hvilken Grad de Krav, der ere rejste ved det nye Andragende, som Ministeren sikkert kender, ere berettigede eller ikke. Det er kun det, jeg beder den højtærede Minister at faa undersøgt, saaledes at det kan blive klaret for de paagældende, med hvilken Grund de bevære sig.

Dernæst vil jeg nævne et mindre Spørgsmaal. Der foreligger her fra en Del Hesteejere og forskellige Mænd i København et Andragende, som gaar ud paa at komme bort fra den saakaldte Hesteskatt her i København. Jeg anser dette Andragende for i høj Grad berettiget. Denne Afgift, der er indført for henimod halvandet Hundrede Aar siden til Fordel for nyfødte og forladte Børn, og som hviler paa Hesteejere indenfor Københavns gamle Volde, er sikkert en ganske urimelig Afgift, som ikke bør opretholdes. Hvilken Vej man skal gaa for at faa dette Forhold ændret, hvorvidt det skal ske som en Afløsning eller Afskrivning, skal jeg slet ikke udtale mig om, men jeg ønsker, at den højtærede Minister vil overveje Forholdet, og jeg skal sige hvorfor. Jeg betragter egentlig dette Spørgsmaal som en Parallel til de Spørgsmaal, vi her tale

om, og som angaa Landet. Jeg mener, at vi her kunne faa Lejlighed til at vise, at vi, hvis der er lige saa urimelige Forhold for Hovedstadens Vedkommende, ere villige til at rette ogsaa dem, og da Spørgsmaalet ikke har større finansiell Rækkevidde, end Tilfældet er, vilde det efter min Opfattelse være i sin gode Orden, om den højtærede Minister vilde tage det op og søge det rettet. Vi faa derved Lejlighed til at lægge for Dagen, at vi lige saavel tage Hensyn til Forholdene i Byerne, i dette Tilfælde i Hovedstaden, som til Forholdene paa Landet. Jeg tror, det vilde være en Stilling at indtage, der ogsaa kunde være lettende for den Sag, vi i Øjeblikket behandle, enten Spørgsmaalet nu skal løses samtidig med denne eller maaske i Forbindelse med Spørgsmaalet om Landevejsbommene, hvilket ogsaa kan være berettiget. Det skal jeg i øvrigt ikke udtale mig om, jeg ønsker kun, da vi i dette Øjeblik ikke skride nærmere til Sagens Løsning, end vi vitterlig gøre, at henlede Opmærksomheden paa dette Spørgsmaal, for at det kan blive overvejet.

Endelig vil jeg gerne nævne endnu en enkelt Ting. Som det fremgaar af Lovforslaget, er der nogle Oppebørselsembedsmænd, som kunne være udsatte for at lide Tab, naar dette Lovforslag bliver til Lov, og vi skulle altsaa, som vi pleje i saadanne Tilfælde, paa Finansloven have en Bevilling for det Tab, de lide. Naar jeg nævner det, er det, fordi det vil være berettiget at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der i Tilfælde af Vakance i saadanne Embeder inden Lovens Gennemførelse ved Besættelsen træffes fornødent Forbehold. Lad os tage en Amtstue som den i Frederiksborg; forhaabentlig er der ikke der Udsigt til Vakance i en nær Fremtid, idet der sidder en kraftig Mand i dette Embede, men det er dog et Embede med en saadan Lønning, at selv om der skulde komme Vakance, hvilket ogsaa kunde indtræffe andre Steder, vilde den Afgang i Embedsindtægten, som der vilde være at tage Forbehold overfor, dog ikke være af et saadant Omfang, at Spørgsmaalet behøver at rejse paa Finansloven; der kunde tages Hensyn dertil ved Besættelsen, hvis, vel at mærke, Nybesættelse indtraadte, inden dette Lovforslag traadte i Kraft; der var da taget alt Forbehold, og ingen som helst Bevilling var nødvendig i dette Øjemed.

Jeg tror, det er tilstrækkeligt at henlede Opmærksomheden paa disse Spørgs-